

**Sygn. akt V U 1155/13**

## WYROK

### W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 r.

#### **Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie :

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 r. w Kaliszu

odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 sierpnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

**zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 22 sierpnia 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje J. S. emeryturę od 1 sierpnia 2013 r.**

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.08.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił J. S. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w tych warunkach na dzień 01.01.1999 r. Odmówiono mu zaliczenia pracy w (...) w okresie od 26.06.1972 r. do 31.05.1990 r., gdyż nie przedstawił na tę okoliczność właściwego dokumentu.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu J. S. domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, powołując się, że w spornym okresie był kierowcą ciągnika rolniczego aż do końca sierpnia 1990 r. i dopiero po tej dacie pracował na stanowisku portiera. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

#### **Sąd ustalił i zważył co następuje:**

Jak wynika z akt osobowych J. S., urodzony w dniu (...), ukończył w dniu 21.06.1969 r. naukę w Zasadniczej Szkole Zawodowej w L. w zawodzie mechanik rolniczy. Po odbyciu zasadniczej służby wojskowej został skierowany do pracy w (...) w K. na wolne miejsce kierowcy. Od 26.06.1972 r., był zatrudniony tam na stanowisku kierowcy ciągnika i pracę tę wykonywał do 26.11.1977 r., kiedy to wskutek czasu pozbawienia go prawa jazdy został przeniesiony na stanowisko mechanika w warsztacie. Na stanowisku kierowcy ciągnika powrócił od 14.06.1978 r. do 31.05.1990 r. tj. do czasu przeniesienia go na stanowisko portiera, co miało związek z sytuacją zakładu. Akta osobowe z tego zakładu zawierają angaże wskazujące na ciągłość pracy na stanowisku kierowcy ciągnika w dwóch w/w okresach tj. od 26.06.1972 r.

do 26.11.1977 r. i od 14.06.1978 r. do 31.05.1990 r. od 01.06.1990 r. do końca pracy w tym zakładzie odwołujący się pracował jako portier (dowód – dane w aktach osobowych).

Odwołujący się uzyskał prawo jazdy kategorii T (na ciągnik) w dniu 06.06.1969 r. (dowód – prawo jazdy okazana na rozprawie)

W okresie zatrudnienia w (...)J. S., poza krótkim w/w okresem utraty prawa jazdy, pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca ciągnika U(...). Spółdzielnia wykonywała usługi transportowe dla rozmaitych podmiotów zewnętrznych. Kierowcy mieli na stałe powierzane określone pojazdy. Odwołujący się jako kierowca ciągnika (traktora) pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (dowód: zeznania świadków A. C.i B. W., nagrania rozprawy w dniu 20.11.2013 r.).

Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzna

oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE oraz rozwiązania stosunku pracy w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem.

Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego, o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art. 27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn.

Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wobec braku stosownego dokumentu przez sądem możliwe jest wykazywanie charakteru pracy wszelkimi dowodami przewidzianymi w przepisach kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy odwołujący się, jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. ((...)), powinien warunki stażowe tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykazać na dzień wejścia w życie ustawy tj. na 01.01.1999 r. Poza sporem jest, że odwołujący się nie przystąpił do OFE.

Według danych ZUS na dzień 01.01.1999 r. udowodnił wymagany 25-letni składkowy i nieskładkowy (łącznie 28 lat i 26 dni okresów składkowych i nieskładkowych).

Stanowisko kierowcy ciągników ujęte jest w dziale VIII pkt. 3 wykazu A stanowiącego załącznik przytoczonego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent

inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Definicję ustawową „pracy w szczególnych warunkach” zawiera art.32 ust 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Zgodnie z tym przepisem za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Praca taka to ta, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki. Np. praca w narażeniu na hałas ponadnormatywny, praca w zapyleniu, w oparach chemicznych, w wysokich temperaturach lub zmiennych warunkach atmosferycznych. Pracę taką pracownik musi wykonywać stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Motyw przyświecający ustawodawcy w stworzeniu instytucji przewidzianej w art.32 w/w ustawy opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu i osoba taka ma prawo do wcześniejszej emerytury niż pozostali ubezpieczeni.

Praca na stanowisku kierowcy ciągnika jest pracą w szczególnych warunkach i wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej 15 lat uprawnia do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku, w oparciu o art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W odniesieniu do kierowców nie ma znaczenia jakiego typu materiały przewozili, dla jakiej branży były przeznaczone, bo uciążliwość, szkodliwość pracy wynika z rodzaju kierowanego pojazdu, a nie z rodzaju przewożonego ładunku. W stosunku do tych pracowników nie ma zastosowania orzecznictwo odnoszące się do branżowych wykazów.

J. S. wniosek o emeryturę złożył w dniu 19.08.2013 r. Wykazał zarówno ogólny staż ubezpieczeniowy jak i ponad 15 letni staż w szczególnych warunkach.

Wiek 60 lat ukończył w dniu (...) Sąd przyznał mu prawo do emerytury od miesiąca złożenia wniosku.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477<sup>14</sup>§2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.